

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Ing. J. H.**, bytem „X“, adresa pro doručování: „X“, **proti žalovanému: Generálnímu finančnímu ředitelství**, odbor právního a daňového procesu, se sídlem Lazarská 7, 117 22 Praha 1, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2013, č.j. 50068/12/7001-41000-050230,**

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasné podanou žalobou domáhal ze dne 7.4.2013 zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2013, č.j. 50068/12/7001-41000-050230, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6.11.2012, č.j. 12262/12-1400-506218, jímž byl žalobce vyzván k zaplacení správního poplatku ve výši 300,- Kč za podání, resp. přijetí, žádosti, ve které se žalobce domáhal, aby byla vyslovena neúčinnost doručení rozhodnutí o odvolání, č.j. 9038/12/1400-506218. Žalobce rovněž navrhl, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek.

Vzhledem ke skutečnosti, že předmětná žaloba byla žalobcem podána k Městskému soudu v Praze, který je pro toto řízení podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) místně nepříslušný, byla souzená věc usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15.4.2013, č.j. 5 Af 20/2013-7, postoupena Krajskému soudu v Ústí nad Labem, jakožto místně příslušnému soudu k projednání dané věci.

Z žaloby tedy vyplývá, že žalobce se domáhá zrušení správního rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s.ř.s.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno ustanovení § 46 odst. 1 s.ř.s. usnesením odmítnout.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný, přičemž ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. stanovuje, že žaloba je nepřipustná tehdy, domáhá-li se žalobce

přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

V daném případě byl žalobce rozhodnutím, tj. výzvou k zaplacení správního poplatku, Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6.11.2012, č.j. 12262/12-1400-506218, vyzván k úhradě správního poplatku ve výši 300,- Kč z důvodu podání žádosti o vyslovení neúčinnosti doručení rozhodnutí vydaného Finančním úřadem v Semilech. Žalobce rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem v zákonné lhůtě napadl odvoláním. Žalovaný následně odvolání žalobce proti rozhodnutí, tj. výzvě k zaplacení správního poplatku, Finančního ředitelství v Ústí nad Labem zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Žalobce poté rozhodnutí žalovaného napadl správní žalobou.

V tomto kontextu považuje soud za vhodné zdůraznit, že rozhodnutí o odvolání proti výzvě k zaplacení správního poplatku je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s. Toto rozhodnutí nemá samo o sobě za následek ukončení (správního) řízení; k němu dochází až rozhodnutím o zastavení správního řízení, jakožto následek nevyhovění výzvy k zaplacení správního poplatku, proti němuž je přípustná žaloba, neboť rozhodnutí o zastavení správního řízení spadá do rozsahu generální klauzule dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.10.2008, č.j. 2 Afs 98/2008).

Shora uvedené závěry lze plně vztáhnout i na projednávanou věc. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného lze tedy klasifikovat jako úkon správního orgánu, jímž se (toliko) upravuje vedení řízení před správním orgánem, přičemž ze soudního přezkumu jsou takovéto úkony dle ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s. vyloučeny. Ve světle této skutečnosti soud konstatuje, že se žalobce domáhá přezkumu správního rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu vyloučeno. Z tohoto důvodu je nezbytné v souladu s ustanovením § 68 písm. e) s.ř.s. klasifikovat podanou žalobu jako nepřipustnou, když jako nepřipustnou lze označit žalobu, kterou se žalobce domáhá soudního přezkumu rozhodnutí, jež je z takového přezkumu vyloučeno. S přihlédnutím ke všem předestřeným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu výrokem ad I) dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. e) s.ř.s. s odkazem na ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítnout.

Žalobce v žalobě rovněž požádal, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek. S ohledem na skutečnost, že žaloba (jako celek) byla soudem z důvodu její nepřipustnosti odmítnuta, soud se dále dotýčným návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě z důvodu nadbytečnosti nezabýval, neboť za této procesní situace nebyly absolutně splněny podmínky pro rozhodování o takovémto návrhu. Jednou ze stěžejních podmínek pro rozhodování soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, jakožto akcesorickém návrhu k žalobě, jenž je samostatně vůbec neprojednatelný, je, aby podaná žaloba byla soudem meritorně projednatelná, tj. aby podáním žaloby byly splněny elementární podmínky řízení, které by nebránily jejímu projednání. Pakliže ovšem soud dospěl k závěru, že v tomto konkrétním případě se jedná o nepřipustnou žalobu, tj. o meritorně (absolutně) neprojednatelnou žalobu, tak z této skutečnosti logicky vyplývá jednoznačný a nezpochybnitelný závěr, že tím spíše je neprojednatelný návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě – viz *argumentum a fortiori* – *a maiori ad minus* – platí-li silnější tvrzení, musí platit i tvrzení oslabené,

tj. např. platí-li něco pro celek, musí to platit i pro část. Tento závěr lze plně vztáhnout na souzenou věc.

Z důvodu odmítnutí žaloby současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. soud výrokem ad II) nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť soudní poplatek nebyl v této věci s ohledem na výše uvedený závěr soudu ohledně nepřípustnosti žaloby vůbec vybrán, když ani současně žalobce jeho poplatkovou povinnost vztahující se k podání žaloby doposud nesplnil.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 13. května 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová